

[Normann Andersen.]

lerne om ydelse af eventuel starthjælp; beløbet fastsættes til 650 kr., og samtidig ophæver man reglerne om graduering af hjælpen efter den beregnede længde af opholdet. Det vil i realiteten sige, at dette beløb kan ydes ved enhver ansættelse af over 1 måneds varighed — udbetalt med 250 kr. straks og 400 kr. efter en uges arbejde i virksomheden.

Hvis medlemmet ønsker at etablere sig på det nye arbejdssted, kan der gives etableringshjælp; der har hidtil været ydet ca. 2.000 kr., og dette beløb tænkes hævet til 3.000 kr.

Endvidere anser man det for nødvendigt at ophæve kravet om bopæl i Danmark som betingelse for at være medlem af en arbejdsløshedskasse. Det kan godt betyde en hel del for de mennesker, der ønsker at tage til et andet land for eventuelt at forbedre deres uddannelse. Man kan tage midlertidigt arbejde — og man kan i øvrigt også tage varigt arbejde — i udlandet og alligevel, når man kommer tilbage til Danmark, undgå karenstage, hvis der skulle opstå ledighed, idet man kan få dagpenge med det samme — selvfølgelig under forudsætning af, at kontingentet i den mellemliggende tid er betalt.

I lovforslaget peges der også på en permanent løsning bl. a. af ungarbejdernes forhold. Der er tale om en afløsning af den overgangsregel, der findes i § 111 — den er i øvrigt tidsbegrænset til 31. marts 1973. Det væsentlige er, at ungarbejderne hermed ligestilles med lærlinge. Der har været et lille hul på dette område, men det udfyldes herved, så de bliver stillet på lige fod med de øvrige.

Endvidere foreslås en ændring, der går ud på, at — man kan måske bruge udtrykket — uskyldigt konfliktramte kan få dagpenge. I bemærkningerne nævnes som et eksempel, at hvis der blandt transportarbejderne på en virksomhed opstår en eller anden form for strejke eller lockout, er det ikke ensbetydende med, at administrationspersonalet, der er i den samme virksomhed, ikke kan få dagpenge. Hvis de er helt uden for strejken eller lockouten, gives der efter det nye forslag lejlighed til, at de kan få dagpenge.

Det sidste, jeg vil nævne, er en lettelse

for de 60-62-årige, der arbejder i et firma, der har den regel, at når en mand når op i denne alder, så skal han have sin afsked, måske fordi arbejdet er for strengt, eller simpelt hen fordi der har været en aftale derom. Når han får sin afsked, udbetales der som regel en pension, der måske kun er 2.000-3.000 kr. om året. Denne mand er jo stillet nøjagtigt som alle andre, der er uden beskæftigelse. Der må stilles visse krav, for at han kan få dagpenge udbetalt. Men som det er i øjeblikket, bliver han faktisk straffet, fordi han har fået denne pensionsordning. Efter lovforslaget ophæver man de særregler, der er for disse mennesker, sådan at de lidt lettere kan få andel i dagpengene. Jeg tror, der er en række mennesker, som vil blive meget glade for, at denne ændring finder sted, for man kan sige, at med en sådan mindre pension på en 2.000-3.000 kr. om året er de ikke i stand til at eksistere. De har ikke noget andet sted at henvende sig end det nærmeste socialkontor. Ved den foreslåede ændring giver man dem yderligere en chance for at finde andet arbejde eller måske for at omstille sig lidt til en anden form for arbejde, der medfører, at de ikke skal til at vandre den tunge vej og have offentlig hjælp. De kan i stedet for få dagpenge, og måske kan den respit give dem lejlighed til at søge og få andet arbejde.

Jeg vil gerne anbefale det foreliggende lovforslag på den socialdemokratiske gruppes vegne.

Simonsen: Som hr. Normann Andersen allerede har redegjort for, er der tale om en række tekniske ændringer, som jeg ikke skal komme ind på, men der er selvfølgelig også tale om visse principielle ændringer, som ikke er nye for folketinget, idet det er ting, som vi sådan set har diskuteret siden vi fik selve hovedreformen i 1970.

For det første spørgsmålet om de mobilitetsfremmende ydelser. Det er allerede nævnt i bemærkningerne til lovforslaget, at vi i forbindelse med forøgelsen af erstatningen for tabt arbejdsfortjeneste under arbejdsløshed diskuterede hele problematikken om disse mobilitetsfremmende ydelser og diskuterede, hvorvidt de forøgede erstatningssatser ville svække mobiliteten. Det var en sag, som var meget interessant at diskutere, men